א)יאוחר דבר שנאמר בו בערב ובין הערבים לדבר שלא נאמר בו בערב אלא בין הערבים בלבד אי הכי קטרת ונרות נמי נקדמו לפסח יאוחר דבר שנאמר בו בערב ובין הערבים לדבר שלא נאמר בו אלא בין הערבים בלבד שאני התם דמיעט רחמנא אותו ב)דתניא 1מערב ועד בקר ג)תן לה מדתה שתהא דולקת מערב עד בוקר דבר אחר אין לך עבודה שכשירה מערב עד בוקר אלא זו בלבד מאי טעמא אמר קרא 1יערוך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר אותו מערב עד בוקר ואין דבר אחר מערב עד בוקר ואיתקש קטרת לנרות ותניא כי קושיין ד)תמיד קודם לקטרת קטרת קודמת לנרות ונרות קודמות לפסח יאוחר דבר שנאמר בו בערב ובין הערבים לדבר שלא נאמר בו אלא בין הערבים בלבד והא כתיב אותו האי אותו מיבעי ליה למעוטי עבודה שבפנים ומאי ניהו קטרת סלקא דעתך אמינא הואיל וכתיב 2ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה אימא נדליק נרות ברישא והדר נקטיר קטורת מיעט רחמנא אותו אלא בין הערבים יקטירנה למה לי הכי קאמר רחמנא בעידן דמדלקת נרות תהא מקטרא קטרת תנו רבנן ה)אין לך דבר שקודם לתמיד של שחר אלא קטרת בלבד שנאמר בה בבקר בבקר ויוקדם קטרת דבר שנאמר בו בבקר בבקר דכתיב 3והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר לדבר שלא נאמר בו אלא בקר אחד ואין לך דבר שמתעכב אחר תמיד של בין הערבים אלא ו)קטרת ונרות ז)ופסח ומחוסר כפורים בערב הפסח שטובל שנית ואוכל את פסחו לערב רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר אף מחוסר כפורים בשאר ימות השנה שטובל ואוכל בקדשים לערב ט)בשלמא לתנא קמא יבא עשה דפסח שיש בו כרת וידחה עשה דהשלמה שאין בו כרת אלא לר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה מאי אולמיה דהאי עשה מהאי עשה אמר רבינא אמר רב חסדא הכא בחטאת העוף עסקינן שאין למזבח אלא דמה רב פפא אמר אפילו תימא בחטאת בהמה ח)מעלה ומלינה בראשו של מזבח והאיכא אשם בשלמא לרב פפא היינו דמלין לה אלא לרב חסדא מאי איכא למימר אמרי שקרב אשמו והאיכא עולה וכ"ת י)עולה לא מעכבא והתניא ט)ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר כשם שחטאתו ואשמו מעכבין אותו כך עולתו מעכבתו וכי תימא בשקרבה עולתו ומי קרבה עולתו קודם לחטאתו ראשון והתניא י)4והקריב את אשר לחטאת ראשונה מה תלמוד לומר אם ללמד שתהא קודמת לעולה הרי כבר נאמר 5ואת השני יעשה עולה כמשפט אלא זה בנה אב י)לכל חטאות שיהו קודמות לכל עולות הבאות עמהן וקי"ל דאפילו חטאת העוף קודמת לעולת בהמה אמר רבא שאני עולת מצורע דרחמנא אמר והעלה

יאוחר דבר כו'. טעמא דרישא קא מפרש תמיד קודם לפסח דדין הוא שיאוחר הפסח שנאמר בו בערב ובין הערבים תזבח את הפסח בערב (דברים טז) ושחטו אותו וגו' (שמות יב) לתמיד שלא נאמר בו אלא את הכבש השני תעשה בין הערבים (במדבר כח): **אי הכי קטרת ונרות נמי ליקדמו לפסח.** משום האי טעמא גופיה יאוחר דבר כו' דבקטרת ונרות חד בין הערבים כתיב ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה (שמות ל) ובין הערבים אתרוייהו קאי: **דמיעט רחמנא.** גבי נרות: **אותו מערב ועד בקר ואין אחר מערב ועד בקר.** ואין לך עבודה כשירה אחריה להתחיל: **תן לה מדתה.** חצי לוג לכל נר דאין לך ליל ארוך שלא יהא לך בה כשיעור: **ואיתקש קטרת לנרות.** מה נרות אין עבודה כשירה אחריה אף קטרת אין עבודה כשירה אחריה: **תמיד קודם לקטרת וקטרת קודם לנרות.** טעמא מפרש בסדר יומא [לג.] בפ' אמר להן הממונה: **ההוא למעוטי עבודה שבפנים.** ההוא אותו לאו למעוטי פסח אתא שהיא עבודת חוץ דמסתברא דלי קא ממעיט עבודת פנים דכוותה קממעיט. נרות עבודת פנים וקטרת עבודת פנים: **תהא מיקטרא קטרת.** כבר תהא מקוטרת: **אין לך כל דבר.** בא"ש קודם לתמיד של שחר אלא קטורת שנאמר בה בפרשת ואתה תצוה בבקר בבקר ובתמיד לא כתיב אלא חד בבקר ט): **ומחוסר כפורים.** כגון מצורע או זב שפסח ולא הביא כפרתו קודם לתמיד ואם לא יביאנה לא יאכל פסח דמחוסר כפורים אסור בקדשים וענוש כרת: **שטובל.** ואע"פ שטבל אתמול בשביעי שלו צריך לטבול אחר שהביא כפרתו דתנן בחומר בקודש (חגיגה כא.) האונן והמחוסר כפורים צריכים טבילה לקודש: **בשאר ימות השנה.** אם הביא שלמי נדבה קודם התמיד והוא היה מחוסר כפורים ואם לא יביא כפרתו לא יאכל את שלמיו דכתיב [שמות כט] ואכלו אותם אשר כופר בהם אלמא אכילת קדשים עשה היא בין הנאכלים לכהנים בין הנאכלים לישראל: **דהשלמה.** עליה השלם: **האי עשה.** דהשלמה י) מהאי עשה (דאכילת קדשים) י): **הכא.** דקא"ר ישמעאל אף מחוסר כפורים במצורע עני קאמר שמביא חטאת העוף ונאכלת לכהנים ואין בה הקטרה ועשה דהשלמה גבי הקטרה כתיב וטהרה של מחוסרי כפרה תלויה בחטאת כדכתיב (ויקרא יב) והקריבו לפני ה' וכפר עלי' ובחטאת קאי ביולדת: **מעלה ומלינה בראש המזבח.** כדכתיב והקריבו לפני ה' וכפר עליה ולמחר יקטירנה לאחר תמיד של שחר ולינה אינה פוסלת בראש המזבח כדאמר בזבחים בפ' המזבח מקדש (דף פז.) *לד"ה דלא ירדו: **והא איכא אשם.** מצורע דלא אתי עוף: **וכ"ת אשם לא מעכב לא גר'.** דהיכי תיסק אדעתין דלא מעכב הרי עיקר טהרה תלויה בו שהרי נותן מדמו על גבי בהונות: בחטאת ואשם פשיטא לן דמעכבי טהרה לאכילת קדשים חטאת כדאשכחן ביולדת אשם שהרי ממנו לבהונות:

ואת השני. בתרי' דההוא קרא כתיב בשבועת ביטוי וממילא ידעי' כיון דהאי שני עולה חטאת הוה ראשון: **זה בנה אב.** הבנין הזה בנה הכתוב אב ללמד לכל חטאות שיקדמו לעולות הבאות עמהן: **וקיימא לן.** בזבחים בפרק כל התדיר (דף ל.) דהאי בנין אב לא איצטריך אלא לחטאת העוף הבאה עם עולת בהמה כגון יולדת עשירה שמביאה עולתה בהמה וחטאתה עוף שתקדים חטאת לעולה:

יאוחר דבר כו'. אע"ג דתמיד תדיר איצטריך למיכתב דה"א שהפסח יקדים משום עליה השלם: **קטרת** ונרות נקדמו לפסח. הקשה ריב"א והלא בנרות כתיב נמי מערב ועד בקר ומה לי מערב ומה לי בערב ויש לומר דמערב ועד בקר איצטריך ליתן לה מדתה ולא לאיסור: **אין** לך דבר שמתעכב כו' אלא קטרת. נראה לר"י דלא גרס ונרות דע"כ לא חשיב אלא מידי דהקטרה דבה הקפידה תורה לאחר כדכתיב והקטיר עליה חלבי וגו' דאי לא תימא הכי ליחשוב נמי ברישא אין לך שקודם לתמיד של שחר אלא קטרת ודישון מזבח הפנימי ושני גזרי עצים והטבת נרות דקודמין לתמיד כל הני כדאמרינן באמר להן הממונה (יומא דף לג.) ובתוספתא נמי ליתא: **אתי** עשה דפסח דאית ביה כרת ודחי כו'. הקשה ריב"א הא בעידנא דמיעקר עשה דהשלמה לא מיקיים עשה דאכילת פסח דאינה אלא בלילה ותירץ דמיירי שישחטו פסח עליו קודם שידחו עשה דהשלמה דשוחטין וזורקין על טבול יום ומחוסר כפורים לכולי עלמא אפילו לא יאכל לבסוף הואיל ובידו תלוי ופטור מפסח שני אפילו לא אכל הלכך כשהמקריב כפרתו מקיים עשה דפסח דלאו הוי ראוי לאכול שאם לא היה יכול להקריב לא יהיה ראוי לאכול לערב והפסח היה פסול ור"י מתרץ דדוקא בלא תעשה דחמיר בעינן בעידנא דמיעקר לאו דלקיים עשה אבל עשה דחמיר דחי עשה הקל בכל ענין אפילו לא מקיים עשה חמור בעידנא דקא עבר אעשה הקל כדמוכח ט)בהשולח (גיטין דף לח.) גבי רבי אליעזר ששיחרר עבדו ובשילוח הקן (חולין דף קמא.) דהוה דחי עשה דמצורע דחמיר לעשה דשילוח הקן אי לאו דאמר רחמנא שלח תשלח אפי' לדבר מצוה ט): **זה** בנה אב לכל חטאות כו'. ואפילו לעכב קאמר דאי למצוה אכתי לימא בשקרבה. הקשה ריב"א דבת"כ משמע דליכא עיכובא דקתני התם גבי יולדת שאם הביאה עולתה תביא חטאתה ממין עולתה ובפרק כל התדיר (זבחים דף ל.) משמע דלא אצטריך האי זה בנה אב אלא לחטאת העוף הבאה עם עולת בהמה וליכא כי אם יולדת עשירה ובמסכת קנים (פ"ב) נמי אמרינן האשה שהביאה חטאתה ומתה מביאין יורשים עולתה כו' עולתה ומתה לא יביאו יורשים חטאתה משמע קצת אם היתה קיימת לא היתה מביאה אלא חטאתה ותירץ רבינו חיים כהן דהא דפריך הכא ואפילו עיכובא יהא היינו דוקא במצורע דכתיב ביה תהיה דמשמע עיכובא כדאמר דריש הקומץ רבה (מנחות דף יט.) ומשני דכתיב והעלה למעוטי מעיכובא י): **דכתיב** והעלה. ודוקא בדיעבד דהא כתיב בהדיא ואחר ישחט את העולה:

עשאוס

עין משפט נר מצוה

ג א מיי' פ"ג מהלכות תמידין הלכה יא:
ד ב מיי' פ"א מהלכות ק"פ הלכה ד:
ה ג מיי' פ"ו מהלכות תמידין הלכה ד ה:
ו ד שם הלכה יא והלכ' ק"פ שם:
ז ה מיי' שם ופ"א מהלכ' תמידין הלכה ד:
ח ו מיי' פ"ג מהלכות פסולי מוקדשין הלכה יא:
ט ז מיי' פ"א מהלכות מחוסרי כפרה הל"ה:
י ח מיי' פ"ט מהלכות תמידין הלכה ו:

◆

מסורת הש"ס

א) [זבחים יב.], ב) יומא טו. זבחים יא: מנחות פט. וע"ש בתוס', ג) ערכין כח. [נזיר יח: ע"ש], ד) [הוריות יג. זבחים ל.], ה) [במדבר כח], ו) [צ"ל דאכילת קדשים], ז) [צ"ל דהשלמה], ח) [ועי' תוס' זבחים לג: ד"ה לענין], ט) [ועי' תוס' לקמן פח: ד"ה כופין], י) [וע"ע תוס' קידושין יג. ד"ה האשה ותוס' זבחים ה. ד"ה עולתה].

◆

תורה אור השלם

1. באהל מועד מחוץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר לִפְנֵי יְיָ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: שמות כז כא

2. וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם: שמות ל ח

3. וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: שמות ל ז

4. וְהֵבִיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשׁוֹנָה וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל: ויקרא ה ח

5. וְאֶת הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ: ויקרא ה י

◆

גליון הש"ס

גמ' בשלמא לת"ק יבא עשה. ע' שבת דף ד ע"א תוספות ד"ה וכי אומרין: רש"י ד"ה מעלה ומלינה וכו' לד"ה לא ירדו. ע' ראש השנה דף ל ע"ב תוס' ד"ה ונתקלקלו ומנחות מט ע"א תוספות ד"ה ת"ל:

◆

מוסף רש"י

דתניא מערב עד בקר. בנרות כתיב יערוך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר (יומא טו.). **תן לה מדתה.** תן לה למנורה מדת שמן כדי שתהא דולקת כל הלילה, ושיערו חכמים חצי לוג לכל נר ונר ויש בו כדי להדליק כל הלילה של תקופת טבת, ואם יותיר בקצרים יותיר (שם) כך שיערו חכמים לילי תקופת טבת שלא תכבה כל הלילה, ובתמוז ובניסן יותירו אם תדליק שלש היום לא איכפת לן (זבחים יא.). **אין לך עבודה שכשרה מערב עד בקר.** שתהא כשרה אחר תמיד של בין הערבים ואחר כל העבודות (מנחות פט.) משקיעת החמה ואילך עד בקר (שם מכת"י) מעבודות שהן אמורות ביום כגון עבודות הדם וקמצו של מנחה שכשרין מהדלקת נרות ואילך, שזו מאוחרת לכולן (זבחים יא.) כלומר אין לך עבודת יום כשירה אחר הדלקתן, דדריש הכי אותו מערב עד בקר ולא אחר מערב עד בקר (יומא טו.). **והקריב את אשר לחטאת ראשונה.** בשמיעת הקול כתיב (זבחים צ.). **זה בנה אב.** תלה טעם הקדמתו בשביל שם חטאת (שם).

◆

רבינו חננאל

תניא כי קושיין תמיד קודם לקטורת וקטורת לנרות ונרות לפסח יאוחר דבר שנאמר בו בערב ובין הערבים כו'. אסיקנא הכי אמר רחמנא בעידנא דמדלקת נרות תהא מקטרא קטורה זו היא לישנא דיקא דמהיבתא. ת"ר אין לך דבר קודם לתמיד של שחר אלא קטורת בלבד שנאמר בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה, ואין לך דבר

רבינו חננאל (המשך)

שמתעכב אחר תמיד של בין הערבים אלא קטורת ונרות ופסח ומחוסר כפורים בערבי פסחים שטובל ואוכל פסחו לערב. ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומר אף מחוסר כפורים בשאר ימות השנה שטובל ואוכל בקדשים. ואמרי' בשלמא מחוסר כפורים בפסח אתי עשה דהוא עשיית הפסח דאית ביה כרת שנא' וחדל לעשות הפסח ונכרתה, ודחי עשה דהוא עליה השלם כל הקרבנות דלית ביה כרת, כלומר אין לך קרבן שקרב במערכה אלא קודם תמיד של בין הערבים, הני מיני קרבן דלית ביה כרת, אבל האי דאי לא מקריב כפרתו ועביד פסח אתי לידי כרת לא, אלא בשאר ימות השנה אכילת קדשים עשה היא, וזה שאמר עליה השלם כל הקרבנות עשה, למה דחי זה העשה לזה העשה. ופרקי' זה מחוסר כפורים כגון זב ומצורע דל שאין עליו אלא עופות, וחטאת העוף אין למזבח ממנו אלא דמה, ואין לו קרבן במערכה אחר התמיד. רב פפא אומר אפי' תימא מחוסר כפורים כגון מצורע ובחטאת בהמה שהחלבים שלה במזבח סלקי אלא מעלם ומלינם ע"ג המזבח. ירושלמי יכול יהא הקטרת אימורין מעכבת כפרה ת"ל זבח. מכאן למדנו שאפי' מעלן ומלינן נתכפר לו שהרי אמרו אין מעכבין את הכפרה. בהדיא נאמר כי האימורין אין מעכבין את הכפרה, לפיכך אמר מעלן ומלינן. ונעשין אלו האימורין שמעלין ומלינן על גבי המזבח כמי שנטמאו או שאבדו, ואוכלין הכהנים הבשר ונשלמה הכפרה לבעלים באכילה הכהנים הבשר כדבעינן למימר קמן. ואימורין של אשם נמי עביד להו כמה דעביד לאימורין של חטאת בהמה. אלא לרב חסדא דאוקמא בזב ואפילו במצורע דסבר כל מחוסר כפורים טהור הוא ואי לא אכיל פסח חייב כרת הנה מצורע דל אע"פ שחטאתו ועולתו עופות אי אפשר לו מבלי אשם והני אימורין [שהן] למזבח היכי עביד, וכי תימא הקרבת אשם אינו מעכבו מלאכול בקדשים והתניא שמעכב. וכי תימא בשקרב האשם מקודם התמיד אפילו הכי הא איכא עולת העוף שהולכת במערכה, וכי תימא עולתו אינה מעכבתו מלאכול בקדשים והתניא שאפילו עולתו מעכבתו לאכול בקדשים. וכי תימא בשקרבה עולתו והתניא זה בנה אב שיהו כל החטאות קודמות לעולות הבאות עמהן, וקיימא לן חטאת העוף קודמת לעולת בהמה. ופריק רבא אין כל החטאות קודמות לעולות הבאות עמהן זולתי עולת מצורע שאם הקדים העולה לחטאת כיפר שנאמר והעלה הכהן את העולה ואת המנחה. מאי